

1.6.2006

2609/4/04

Ratkaisija: Oikeusasiamies Riitta-Leena Paunio

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Håkan Stoor

LASTA KOSKEVIEN TIEDONSAANTIPYYNTÖJEN KÄSITTELY

1

KANTELU

Kantelija arvosteli 1.10.2004 päivätyssä kirjeessään - - - sairaalaa siitä, että sairaala ei luovuttanut hänelle hänen lastaan koskevia potilastietoja vaikka hänellä oli käräjäoikeuden päätökseen perustuva tiedonsaantioikeus.

Vastineessaan 31.3.2005 kantelija laajensi kanteluaan myöhemmin tapahtuneiden asiakirjapyyntöjen käsittelyä koskevilla väitteillä. Hän arvosteli - - - sairaalan johtajan ja ylilääkärin menettelyä kantelun tekemisessä Terveystieteiden tutkimuskeskukselle. Hän pyysi tutkimaan, onko ulkopuolisen lakimiehen käyttäminen kantelun laatimisessa ollut lainmukaista. Lisäksi hän arvosteli vastineessaan - - - sairaalan ylilääkäriä siitä, että tämä oli lähettänyt hallinto-oikeudelle allekirjoittamattoman asiakirjan, jossa kantelijan mukaan oikeudettomasti ilmaistiin salassapidettäviä tietoja.

- - -

3

RATKAISU

Katson - - - sairaalan entisen johtajan ja hänen päätöksensä esitelleen ylilääkärin menetelleen lainvastaisesti siinä

- että he eivät noudattaneet - - - käräjäoikeuden määräystä kantelijan tietojensaantioikeudesta,
- että he eivät päätöksissään 8.12.2004 riittävästi perustelleet asianosaisjulkisuuden ja tarkastusoikeuden rajoitusperusteiden käsillä oloa kantelijan pyytämän aineiston osalta ja
- että he eivät käsitelleet asianmukaisesti kantelijan 8.9.2004 tekemää asian uudelleenkäsitteilypyyntöä.

Lisäksi sairaalan johtaja menetteli henkilötietolain vastaisesti, kun hän ei heti liittänyt päätöksensä 17.11.2004 todistusta tarkastusoikeuden epäamisestä.

Muilta osin katson, että asiassa ei ole ilmennyt oikeusasiamiehen toimenpiteitä edellyttävää lainvastaista menettelyä tai velvollisuuden laiminlyöntiä.

4

PERUSTELUT

4.1

Kantelijan esittämien tietojensaantipyyntöjen käsittely

4.1.1

Tapahtumat

Sairaalan johtajan päätökset 12.8.2004

Kantelija pyysi 12.7.2004 saada käyttöönsä kaiken 8-vuotiaan tyttärensä terapiaan liittyvän aineiston - - - sairaalan lastenpsykiatrian - - - yksiköstä. Hän esitti pyyntönsä perusteeksi - - - käräjäoikeuden 18.12.2003 antaman lapsen huoltoa koskevan päätöksen, joka sisälsi seuraavan määräyksen: "Kantelijalle annetaan oikeus käyttää huoltajalle kuuluvaa oikeutta saada viranomaisilta [lasta] koskevia tietoja." Päätös oli lainvoimainen.

- - - sairaalan johtaja teki 12.8.2004 kaksi päätöstä ylilääkärin esittelystä, toisen viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999, julkisuuslaki) ja toisen henkilötietolain (523/1999) nojalla. Päätösten mukaan lapsen huoltaja oli kieltänyt tietojen antamisen kantelijalle. Päätöksissä todetaan, että käräjäoikeuden päätöksessä ei mainita lainkohtaa, johon sen antama määräys perustuu eikä sairaalan tiedossa ole laintasoista säännöstä, jonka nojalla lapsen tiedot voitaisiin luovuttaa kantelijalle kuten huoltajalle. Lisäksi päätöksissä todetaan, että vaikka kantelijalla katsottaisiin olevan sama oikeus kuin huoltajalla saada lapsen terapiaa koskevat tiedot, sovelletaan huoltajankin tiedonsaantioikeuteen julkisuuslain 11 §:n 2 momentissa ja henkilötietolain 27 §:ssä säädettyjä rajoitusperusteita. - - - sairaalan johtajan aikaisemmin tekemissä päätöksissä (7.3.2003 ja 21.11.2003) mainitut perusteet estävät edelleen luovuttamasta tietoja kantelijalle.

Arviointi

Lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta annetun lain (361/1983, jälj. huolto- ja tapaamisoikeuslaki) 9 §:n 3 momentissa säädetään seuraavaa: "Tuomioistuin voi tarvittaessa antaa määräyksiä huoltajan tehtävistä, oikeuksista ja velvollisuuksista sekä, jos lapsella on kaksi tai useampia huoltajia, päättää tehtävien jaosta huoltajien kesken." Kysymys siitä, voiko tuomioistuin tämän säännöksen perusteella määrätä huollosta erotetulle vanhemmalle oikeuden saada viranomaisilta lasta koskevia tietoja on säännöksen sananmuodon perusteella ollut aikanaan tulkinnanvarainen (ks. Kirsti Kurki-Suonio, Voiko tuomioistuin määrätä huollosta erotetulle vanhemmalle oikeuden saada viranomaisilta lasta koskevia tietoja? Lakimies 6–7/2001 s. 1089–1102). Korkein oikeus antoi kuitteinkin 10.2.2003 asiaa koskevan ennakkopäätöksen 2003:7, jonka johtolause kuuluu seuraavasti: "Tuomioistuin voi antaa määräyksen, jonka mukaan huollosta erotetulla vanhemmalla on oikeus käyttää huoltajalle kuuluvaa oikeutta saada

viranomaiselta lasta koskevia tietoja, mikäli sitä voidaan pitää lapsen edun mukaisena. Laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta 9 §:n 3 momentti."

Kun otetaan huomioon korkeimman oikeuden ennakkopäätös - - - käräjäoikeuden antaman määräyksen lainmukaisuudesta ei mielestäni enää tapahtuma-aikaan ollut epäselvyyttä. Käräjäoikeuden päätöksen päätöslauselman kohdassa "lainkohdat" on muun muassa mainittu huolto- ja tapaamisoikeuslain 9 §.

Kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain (304/2003) 17 §:n mukaan viranhaltijan on suoriteettava virkasuhteeseen kuuluvat tehtävät asianmukaisesti ja viivytyksettä noudattaen asianomaisia säännöksiä ja määräyksiä.

Tämän vuoksi katson sairaalan johtajan menete lleen lainvastaisesti, kun hän päätöksissään 12.8.2004 ei ottanut huomioon, että - - - käräjäoikeus oli huolto- ja tapaamisoikeuslain 9 §:n perusteella määrännyt, että kantelijalla oli huoltajan tiedonsaantioikeuteen rinnastettava oikeus saada lastaan koskevia tietoja.

Toisaalta sairaalan johtaja perusteli päätöksiansään myös sillä, että vaikka kantelijalla katsottaisiin olevan samat oikeudet kuin huoltajalla saada kaikki pyytämänsä lapsensa terapiaa koskevat tiedot, sovelletaan huoltajankin tiedonsaantioikeuteen julkisuuslain 11 §:n 2 momentissa ja henkilötietolain 27 §:ssä mainittuja rajoitusperusteita. Tältä osin päätöksessä viitataan sairaalan johtajan päätöksissä 7.3.2003 ja 21.11.2003 mainittuihin perusteiseen, jotka päätösten mukaan estivät edelleen tietojen luovuttamisen kantelijalle. Näissä päätöksissä kantelijan tiedonsaantioikeutta oli rajoitettu mm. julkisuuslain 11 §:n 2 momentin 1 kohdan perusteella (erittäin tärkeä lapsen etu) sekä 2 kohdan perusteella (esitutkinta-aineisto).

Hallintolain (434/2001) 45 §:n mukaan hallintoasiassa annettu päätös on perusteltava ja perusteluissa on ilmoitettava, mitkä seikat ja selvitykset ovat vaikuttaneet ratkaisuun sekä mainittava sovelletut säännökset. Päätökselle on näin ollen esitettävä sekä tosiasia-perustelut että oikeudelliset perustelut (sovellettavat säännökset). Sairaalan johtajan 7.3.2003 ja 21.11.2003 tekemät päätökset eivät koskeneet kantelijan lapsen terapia-aineistoa, vaan lapsen tutkimuksiin liittyvää aineistoa. Vaikka samat oikeussäännöt saattoivatkin soveltua kaikkiin päätöksiin, päätökset koskivat eri aineistoa. Mielestäni on olennaista, että kustakin päätöksestä käy ilmi, miksi asianosaisaseman rajoitusperusteita on sovellettu juuri pyydettyyn aineistoon. Tämän vuoksi en pidä riittävä perusteluna sitä, että sairaalajohtajan päätöksissä 8.12.2004 ainoastaan viitataan aikaisempien ratkaisujen perusteluihin.

4.1.2

Sairaalan johtajan uudelleen käsittelypyyntöön antama päätös 27.9.2004

Tapahtumat

Kantelija kertoo lähettäneensä 8.9.2004 sairaalaan kaksi faksia, joissa hän pyysi 8.12.2004 tehtyjen päätösten poistamista ja asioiden uudelleen käsittelyä. Pyyntöjen liitteenä oli korkeimman oikeuden ennakkopäätös KKO 2003:7.

Sairaalan johtaja hylkäsi 27.9.2004 kantelijan uudelleen käsittelypyynnön. Hän totesi, että 12.8.2004 tehdyn päätöksen § 148 poistamiselle ei ole hallintolain 50 §:ssä säädettyjä asiavirheen korjaamisen edellytyksiä. Hän totesi myös, että päätöksen korjaaminen muiden asianosaisten vahingoksi edellyttäisi lapsen huoltajan suostumusta.

Arviointi

Viranomaisen kielteinen hallintopäätös ei saa sellaista oikeusvoimavaikutusta, ettei viranomaisen voisi arvioida asiaa uudelleen sille esitetyn uuden hakemuksen ja siihen liitetyn selvityksen johdosta (ks. Mäenpää, O., Hallinto-oikeus, 2003, s. 383–387). Tällöin hallintolain säännökset päätöksen korjaamisesta eivät siis tule sovellettaviksi.

Tämän vuoksi viranomaisen ei voi jättää samaa asiaa koskevaa uutta hakemusta tutkimatta. Samaa asiaa koskevat hakemukset on siis käsiteltävä ja niiden johdosta on tehtävä asiaratkaisun sisältävä muutoksenhakukelpoinen päätös. Mikäli asiassa ei ole ilmennyt uutta, voidaan päätöksen perusteluissa luonnollisesti viitata aiemmin samassa asiassa tehtyyn päätökseen.

Sairaalan johtajan olisi siis tullut käsitellä kantelijan 8.9.2004 tekemä asiakirjapyyntö ja päättää siitä, minkä merkityksen hän antoi kantelijan esittämälle uudelle selvitykselle (korkeimman oikeuden ennakkopäätös 2003:7).

Perustuslain 21 §:n mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsiteltyksi asianmukaisesti lain mukaan toimivaltaisessa viranomaisessa. Tämän vuoksi katson sairaalan johtajan menetelleen lainvastaisesti edellä kerrotulla tavalla.

Kantelija arvosteli sairaalan johtajaa myös siitä, että uudelleen käsittelypyyntöön 27.9.2004 annettu päätös koski vain 12.8.2004 annettua päätöstä § 148, joka on annettu julkisuuslain mukaan. Kantelijan mielestä sairaalan johtajan olisi tullut vastata myös hänen uudelleen käsittelypyyntönsä, joka koski 12.8.2004 annettua henkilötietolakiin perustuvaa päätöstä § 149. Kantelijan mukaan hän lähetti faksilla peräkkäin kaksi uudelleen käsittelypyyntöä.

Sairaalan 7.9.2005 antaman selvityksen mukaan kantelijalta saapui 8.9.2004 vain yksi faksi klo 15:56. Sairaalan tiedossa ei ole faksia, jolla olisi pyydetty päätöksen § 149 uudelleen käsittelyä. Totean, että asiassa ei ole saatavissa luotettavaa selvitystä siitä, saapuiko päätöstä § 149 koskeva faksi sairaalaan. Tämän vuoksi ei asia anna minulle tältä osin aihetta toimenpiteisiin.

4.1.3

Sairaalan johtajan uuteen tietojensaantipyyntöön antama päätös 17.11.2004

Tapahtumat

Kantelija pyysi 21.10.2004 uudelleen lapsensa terapiaan liittyvää aineistoa. Pyyntö evättiin johtavan lääkärin 17.11.2004 tekemällä päätöksellä. Päätöksessä todettiin, että jos - - - käräjäoikeuden määräys kantelijan tiedonsaantioikeudesta on lainmukainen, hänen pyyntönsä evätään henkilötietolain 27 §:n perusteella. Varsinainen päätös perustuikin tähän lainkohtaan.

Päätöksen johdosta kantelija lähetti 5.1.2004 sairaalan johtajalle faksin, jossa hän arvosteli päätöstä siitä, että siihen ei ollut liitetty valitusosoitusta. Lisäksi hän viittasi - - - hallinto-oikeuden 23.12.2004 antamaan päätökseen, jolla sairaalan aikaisemmin (7.3.2003 ja 21.11.2004) antamat kielteiset päätökset oli kumottu. Hän pyysi lisäksi "virallista päätöstä asiassa mahdollisine valitusosoituksineen kielteisen päätöksen tapauksessa."

Sairaalan johtaja lähetti 1.2.2005 kantelijalle kirjeen, jonka liitteenä oli uusi kappale 17.11.2004 annetusta päätöksestä, johon oli liitetty 1.2.2005 päivätty todistus tarkastusoikeuden epäämisestä. Kirjeessään sairaalan johtaja totesi, että sairaala noudattaa hallinto-oikeuden päätöstä ja on ryhtynyt valmistelemaan kantelijan pyytämien potilastietojen luovuttamista.

Arviointi

Vastineessaan kantelija arvosteli sairaalan johtajaa siitä, että 17.11.2004 annetusta päätöksestä puuttui valitusosoitus. Lisäksi hän arvosteli sitä, että kieltäytymistodistus liitettiin tähän päätökseen, vaikka tilanne oli muuttunut hallinto-oikeuden 23.12.2004 antaman päätöksen jälkeen.

Henkilötietolain 28 §:n mukaan tarkastusoikeuden epäämisestä on annettava todistus, jossa on mainittava myös ne syyt, joiden vuoksi tarkastusoikeus on evätty. Sairaalan johtajan menetteli näin ollen henkilötietolain vastaisesti, kun hän ei heti liittännyt todistusta 17.11.2004 antamansa päätökseen.

Nähdäkseni virheellä ei kuitenkaan ollut vaikutusta kantelijan oikeuksiin, koska sairaala ryhtyi heti hallinto-oikeuden 23.12.2004 antaman päätöksen saatuaan valmistelemaan asiakirjojen antamista kantelijalle. Näin sairaalan johtajan ei myöskään tarvinnut tehdä kantelijan kirjeessä pyydettyä uutta kielteistä päätöstä.

4.1.4

Päätösten tiedoksianto kantelijan entiselle vaimolle

Kantelija arvostelee sairaalaa vielä siitä, että se toimitti sairaalan johtajan 12.8.2004 ja 27.9.2004 antamat päätökset tiedoksi hänen entiselle vaimolleen.

Hallintolain 54 §:ssä säädetään viranomaisen tiedoksiantovelvollisuudesta. Tämän pykälän 1 momentin mukaan viranomaisen on annettava tekemänsä päätös tiedoksi asianosaiselle ja muulle tiedossa olevalle, jolla on oikeus hakea siihen oikaisua tai muutosta valittamalla.

Nyt kyseessä olevassa tapauksessa kantelijan asiakirjapyyntöön ei ollut suostuttu. Tämän vuoksi päätöstä ei hallintolain 54 §:n nojalla tarvinnut antaa tiedoksi kantelijan entiselle vaimolle, koska hänellä ei lapsen huoltajana ollut tarvetta hakea muutosta sairaalan johtajan päätökseen.

Toisaalta viranomainen voi mielestäni tarvittaessa antaa päätöksensä tiedoksi muillekin kuin hallintolaissa tarkoitetuille, elleivät mm. salassapitosäännökset sitä estä. Kun otetaan huomioon, että kantelijan entinen vaimo oli lapsen huoltaja, jolla mm. on oikeus antaa lapsen puolesta suostumus tietojen luovuttamiseen, en pidä epäasianmukaisena sitä, että päätökset lähetettiin hänelle tiedoksi.

4.1.5

Menettelyn moitittavuuden arviointi

Käsitykseni mukaan sairaalan johtaja ja hänen päätöksensä esitellyt ylilääkäri menettelivät siis lainvastaisesti siinä

- että he eivät noudattaneet - - - käräjäoikeuden määräystä kantelijan tietojensaantioikeudesta,
- että he eivät riittävästi perustelleet asianosaisjulkisuuden ja tarkastusoikeuden rajoitusperusteiden käsillä oloa ja
- että he eivät käsitelleet asianmukaisesti kantelijan 8.9.2004 tekemää asian uudelleenkäsitelypyyntöä.

Lisäksi sairaalan johtaja menetteli henkilötietolain vastaisesti, kun hän ei heti liittänyt päätöksensä 17.11.2004 todistusta tarkastusoikeuden epäamisestä.

Toisaalta olen ottanut huomioon, että kantelijan tietojensaanti ei näytä viivästyneen edellä kerrottujen menettelyvirheiden vuoksi. Vaikka johtavan lääkärin päätöksissä 12.8.2004, 27.9.2004 ja 17.11.2004 olisikin noudatettu - - - käräjäoikeuden määräystä, kantelijan asiakirjapyyntö olisi evätty asianosaisjulkisuuden ja tarkastusoikeuden rajoitusperusteiden nojalla. Vaikka olen tältä osin pitänyt sairaalan johtajan päätösten perusteluja puutteellisina, katson, että hän on harkintavaltansa puitteissa voinut vedota edellä mainittuihin rajoitusperusteisiin. Kantelijan olisi siis joka tapauksessa täytynyt saattaa päätösten lainmukaisuus muutoksenhaku- tai valvontaviranomaisten tutkittavaksi. Asiakirjat päätettiin kuitenkin antaa hänelle heti sen jälkeen, kun hallinto-oikeus oli 23.12.2004 kumonnut hänen aikaisemmin tekemiensä asiakirjapyyntöjä koskevat kielteiset päätökset. Sairaala korjasi näin ollen

virheensä heti sen jälkeen kun hallinto-oikeus oli todennut sairaalan esittämät kieltäytymisperusteet riittämättömiksi. Kantelija on sähköpostitse ilmoittanut saaneensa pyytämänsä tiedot.

Edellä kerrotun perusteella pidän riittävänä, että lähetän sairaalalle tiedoksi käsitykseni siitä, että johtava lääkäri ja ylilääkäri ovat menetelleet lainvastaisesti.

4.2

Kantelun tekeminen Terveystieteiden tutkimuskeskukselle

Kantelija arvostelee sairaalan johtajaa ja ylilääkäreitä siitä, että nämä lähettivät 5.4.2004 omissa nimissään kantelun Terveystieteiden tutkimuskeskukselle, vaikka kantelusta käy ilmi että se on lakimiehen laatima. Kantelijan mielestä lakimiehen nimi olisi tullut ilmoittaa kantelukirjelmässä, sen selvittämiseksi, onko tämä toiminut virkavastuulla vai ovatko kantelun allekirjoittajat luovuttaneet hänelle potilastietoja lainvastaisesti. Lisäksi hän arvosteli sairaanhoitopiirin varojen käyttämistä kantelun laatimiseen.

Hallintolain 12 §:n mukaan hallintoasiassa saa käyttää asiamiestä ja avustajaa. Hallintolaki ei sisällä vaatimusta siitä, että kantelukirjelmän laatimisessa mahdollisesti avustaneen henkilön nimi olisi ilmoitettava tai että hänen olisi allekirjoitettava laatimansa asiakirja. Usein saattaa tosin olla asianmukaista, että näin menetellään.

Minulla ei kuitenkaan ole aihetta epäillä, että kantelun allekirjoittajat olisivat rikkoneet salassapitovelvollisuuttaan, koska julkisuuslain 26 §:n 3 momentin mukaan viranomaisen voi antaa salassa pidettävästä asiakirjasta tiedon toimeksiannostaan tai muuten lukuunsa suoritettavaa tehtävää varten, jos se on välttämätöntä tehtävän suorittamiseksi.

Sairanhoitopiirin varojen käyttö on tarkoituksenmukaisuuskysymys, johon en laillisuusvalvojana ota kantaa.

4.3

Hallinto-oikeudelle lähetetty lisäselvitys

Kantelija arvosteli sairaalan johtajaa ja ylilääkäreitä vielä siitä, että nämä olivat edellä mainitun valitusasian yhteydessä (hallinto-oikeuden päätös 23.12.2004) ilmoittaneet hallinto-oikeudelle virkansa kautta muista henkilöistä saatuja tietoja ilman näiden henkilöiden lupaa.

Kyse on hallinto-oikeudelle 29.9.2004 toimitetusta päivämättömästä ja allekirjoittamattomasta lisäselvityksestä, jonka ylilääkäri oli ilmoittanut toimittaneensa hallinto-oikeudelle. Kirjoituksen sivulla 3 kerrotaan, että kantelija oli paljastamatta henkilöllisyyttään esiintynyt eräessä televisio-ohjelmassa. Sen sijaan erästä toista henkilöä oli televisiossa haastateltu

tavalla, joka paljasti hänen ja hänen lastensa henkilöllisyyden niille, jotka heidät tunsivat. Sairaalan saamien tietojen mukaan ohjelma oli aiheuttanut haastateltavan lapsille ja heidän äidilleen erittäin merkittäviä henkisiä kärsimyksiä. Sairaalan mielestä nämä seikat puolsivat vahvasti ratkaisua, ettei lasta koskevia arkaluontoisia tietoja luovuteta kantelijalle. Televisio-ohjelman videotallenne oli sairaalan lisäselvityksen liitteenä.

Mitä ensin tulee siihen, että edellä mainittua lisäselvitystä ei ollut allekirjoitettu, totean, että hallintolainkäyttölain (586/1996) 24 §:n mukaan valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä. Mielestäni samaa periaatetta on syytä noudattaa myös muita kirjoituksia hallinto-oikeudelle lähetettäessä. Katson kuitenkin, että allekirjoituksen puuttumisen merkityksen arvioiminen kuuluu hallinto-oikeudelle. Tämän vuoksi asia ei anna minulle aihetta toimenpiteisiin.

Mitä tulee lisäselvityksessä kerrottuihin lapsia ja heidän äitiään koskeviin tietoihin, totean seuraava. Lisäselvityksessä ei mainittu henkilöiden nimiä, mutta televisio-ohjelma, jossa lasten isää haastateltiin, oli videotallenteena selvityksen liitteenä. Lisäselvityksen mukaan lasten ja äidin henkilöllisyys paljastuu vain henkilöille, jotka heidät tuntevat. Näin ollen pidän tulkinnavaraisena, ilmaistiinko hallinto-oikeudelle osoitetussa salassapidettävässä aineistossa lapsia tai heidän äitiään koskevia potilastietoja.

Totean lisäksi, että julkisuuslain 29 §:n mukaan viranomaisen voi antaa toiselle viranomaiselle tiedon salassa pidettävästä asiakirjasta, jos asiakirja on tarpeen käsiteltäessä viranomaisen päätöksestä tehtyä muutoksenhakua. Nähdäkseni lisäselvityksessä ilmoitettujen tietojen tarkoituksena oli perustella muutoksenhaun kohteena olevia päätöksiä, joissa oli kyse asianosaisjulkisuuden rajoitusperusteiden edellytyksistä. Mielestäni tietoja voitiin pitää tarpeellisina kyseessä olevan valitusasian käsittelyssä. Tämän vuoksi minulla ei tältä osin ole aihetta epäillä oikeusasiamiehen toimenpiteitä edellyttävää lainvastaista menettelyä.

4.4

Muut kantelussa esitetyt asiat

Käytettävissäni olevan selvityksen perusteella katson, että tältä osin asiassa ei ole tältä osin menetelty lainvastaisesti. En katso myöskään aiheelliseksi ryhtyä kantelussa mainittuihin selvityksiin tai tehdä siinä mainittuja aloitteita.

5

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3 ja 4.1 esittämäni käsityksen - - - sairaalan entisen johtajan ja yllääkärin lainvastaisesta menettelystä heidän tietoonsa. Tässä tarkoituksessa lähetän heille jäljennökset tästä päätöksestäni.

Lähetän jäljennöksen päätöksestäni tiedoksi - - - sairaanhoitopiirin
toimitusjohtajalle sekä - - - sairaalan johtavalle lääkärille.

- - -